

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Iurceac Dmitrii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 21 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Iurceac Dmitrii xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar din s. xxxx xxxx r-nul xxxx,
domiciliat în s. xxxx r-nul xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.09.2015 – 14.07.2017;

Instanța de apel: 11.08.2017 – 21.12.2017;

Instanța de recurs: 27.12.2018 – 20.03.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 14 iulie 2017, Iurceac Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Balan Romeo a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanță în ordinea procedurii civile.

De asemenea, s-a dispus încasarea în mod solidar de la inculpații Iurceac Dmitrii, Căldare Anatolie și Căldare Alexandru, în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 114 lei.

Tot, prin aceeași sentință au fost condamnați și Căldare Anatolie cât și Căldare Alexandru, hotărârea în privința cărora cu recurs ordinar în prezent nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Iurceac Dmitrii, Căldare Anatolie și Căldare Alexandru, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, împreună, cu scopul aplicării violenței fizice, la 24 mai 2015, aproximativ la orele 23.30, aflându-se la poarta gospodăriei cetățeanului Balan Romeo, intenționat l-au agresat fizic pe Balan Romeo, lovindu-l cu picioarele peste cap și peste diferite părți ale corpului, pricinuidu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.120 D din 07 iulie 2015, leziuni corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului Iurceac Dmitrii, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii și dispunerea respingerii acțiunii civile înaintată în cadrul procesului penal, deoarece Iurceac Dmitrii nu a comis infracțiunea incriminată.

În motivarea apelului a invocat că, inculpatul urmează a fi achitat, deoarece nu au fost administrate probe incontestabile de comitere a infracțiunii imputate acestuia.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 21 decembrie 2017, apelul declarat a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului Iurceac Dmitrii și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia Iurceac Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că, prima instanță a apreciat, prin prisma art.101 Cod procedură penală, toate probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just a conchis asupra vinovăției inculpatului Iurceac Dmitrii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Cu referire la stabilirea pedepsei inculpatului Iurceac Dmitrii, instanța de apel a conchis că, instanța de fond, corect a aplicat pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani.

La caz, instanța de apel a specificat că prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20 decembrie 2017 au fost introduse modificări în Codul penal privind starea de recidivă.

Astfel, deși inculpatul Iurceac Dmitrii a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă, prevederile art.82 Cod penal, la caz nu pot fi aplicate, deoarece prin modificările operate în Codul penal a fost exclusă recidiva simplă.

Instanța a mai reținut că, la stabilirea tipului penitenciarului de tip închis, în alin.(4) art.72 Cod penal a fost exclusă prevederea ”*precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă*”.

În conformitate cu prevederile art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi,

inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin urmare, ținând cont de modificările operate, inculpatului Iurceac Dmitrii, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.61 și 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a vinovatului.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, inculpatul a declarat recurs ordinar, prin care, neinvocând concret vreun temei de drept prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, considerând că instanța de apel eronat i-a individualizat pedeapsa contrar prevederilor legale.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele invocate sunt vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat se constată că recurentul nu invocă nici un temei de drept, însă critică modul în care instanța de apel a dispus stabilirea și executarea pedepsei, solicitând o pedeapsă mai blândă, astfel se întrevede temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 pct.10) Cod de procedură penală, care prevede că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal le consideră nefondate și în acest sens, menționează că potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a

Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art.76-77 Cod penal, precum și, efectele acestora prescise în art.78 Cod penal.

Din materialele cauzei, instanța de recurs constată, că inculpatul a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de prima instanță în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, la 6 ani închisoare în penitenciar de tip închis, judecând apelul instanța de apel, a verificat legalitatea hotărârii primei instanțe în ce privește aplicarea pedepsei și a concluzionat că, prima instanță corect i-a stabilit pedeapsa inculpatului Iurceac Dmitrii, ținând cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, însă după parvenirea unor modificări în legea penală care vizează inclusiv art.72 Cod penal, se constată că greșit a fost stabilit tipul penitenciarului în care urmează să-și execute pedeapsa inculpatul.

Or, potrivit Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 163 din 20.07.2017, publicată în Monitorul Oficial nr.364-370/616 din 20.10.2017, care au intrat în vigoare la 20.12.2017, printre altele au fost efectuate modificări în art. 34 și 72 Cod penal, fiind revizuit cadrul legal ce tine de instituția recidivei.

Respectiv, în art.72 alin.(4) Cod penal, după modificări, textul „ *precum și pentru persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă*” s-a exclus. Opinând în această direcție, legislatorul și-a propus de a modifica cadrul legal în vederea excluderii situațiilor când condamnările anterioare sunt folosite automat împotriva inculpatului, întrucât o asemenea abordare, este inacceptabilă din punct de vedere al principiului umanismului aplicabil, inclusiv, în privința condamnaților.

În redacția veche a art.72 alin.(4) Cod penal, era stipulat că persoanele care se aflau în stare de recidivă, chiar și pentru infracțiuni minore, erau trimise să-și ispășească pedeapsa în penitenciare de tip închis.

Prin urmare, analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că instanța de apel legal și întemeiat a ajuns la concluzia privind casarea sentinței, cu cesarean sentința în partea stabilirii pedepsei, fiindu-i stabilit inculpatului pedeapsa în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal consideră, că instanța de apel corect și motivat i-a stabilit inculpatului Iurceac Dmitrii categoria și măsura de pedeapsă.

Astfel, instanța de recurs menționează că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa stabilită inculpatului, just ajungând la concluzia privind executarea reală a pedepsei stabilite celui din urmă, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte infracționale, iar stabilirea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs conchide că, în speța dată, nu s-a constatat prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectul invocat, impunându-se în consecință declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, or, tipul și mărimea pedepsei stabilite inculpatului, este echitabil pentru

corijarea și reeducarea acestuia și atingerea scopului pedepsei.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Iurceac Dmitrii, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 21 decembrie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 25 aprilie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac